

INTERVENCIÓ DE SALVADOR ILLA AL PRIMER ACTE DE PRECAMPANYA

DATA: Diumenge, 3 de gener de 2021

HORA: A les 12:00h

ON: Casal Socialista Joan Reventós (Pallars, 191, de Barcelona)

RECUPERAR CATALUNYA

Companyes i companys,

Us he trobat a faltar.

He pensat en Catalunya i en vosaltres durant aquest temps de confinament i de distanciament.

Ara torno a casa.

Amb la meva família, amb els meus amics, amb la meva gent.

Amb vosaltres.

Em sento profundament orgullós de pertànyer al PSC, el meu partit, que ha sabut ser un símbol de resistència i constància a Catalunya.

Un partit que sempre ha entès la política com l'activitat més noble, com un servei al bé comú, com l'únic instrument capaç de resoldre els conflictes i garantir la convivència.

La política con mayúsculas, pero sin grandilocuencia. La política hecha desde abajo, desde los ciudadanos y las ciudadanas de carne y hueso. La política útil. La política hecha mano a mano con las personas. La política de gobierno, para, por y con la gente.

Compañeras, compañeros: todos somos conscientes de lo difíciles que han sido estos últimos años en Cataluña. De lo difícil que aún sigue siendo la situación. Hemos vivido, como todos, los últimos coletazos de la crisis económica de 2008, la incertidumbre internacional y el impacto de una pandemia terrible. Pero hemos vivido, además, una crisis de convivencia que aún no hemos cerrado. Y que tenemos que cerrar cuanto antes.

Os lo quiero decir con claridad: estoy aquí para trabajar por el reencuentro de los catalanes y las catalanas. Estoy aquí para recuperar la fuerza y la unidad de Cataluña.

Us ho vull dir amb claredat: sóc aquí per a treballar pel retrobament dels catalans i les catalanes: sóc aquí per recuperar la força i la unitat de Catalunya. Ha estat molt dur veure com les propostes que teníem per millorar la vida dels ciutadans a Catalunya quedaven eclipsades pel debat territorial. Parlàvem de desocupació. Parlàvem de sanitat. Parlàvem de competitivitat empresarial, de transició ecològica, de transports públics o d'educació. I no ens escoltaven.

Hablábamos de cosas reales, de soluciones reales, y nos respondían con hostilidad. Nuestras sedes han sido atacadas y la presión a nuestros concejales y alcaldes ha sido muy fuerte. Pero hemos resistido. Habéis resistido. Y seguimos aquí, en pie. Preparados para volver a hablar de soluciones reales, de convivencia y de futuro.

Hem resistit. Heu resistit. I seguim aquí, d'empeus. Preparats per a tornar a parlar de solucions reals, de convivència i de futur. I ho fem perquè sabem del que parlem. Som un partit amb una gran implantació a Catalunya. Governem 6 de les 15 principals ciutats de Catalunya i 146 municipis arreu de tot el territori.

Somos un partido reconocible en esta sociedad, que hemos ayudado a construir desde todos los niveles de gobierno. Somos reconocibles sobre todo por algo muy valioso: nuestra honestidad política. Todo el mundo sabe que el PSC quiere gobernar para toda la sociedad catalana y que —pase lo que pase— hablaremos de todo y con todos.

Estimem Catalunya. I per això tornarem a governar Catalunya. Per això hem de convèncer a la majoria de catalanes i catalans que el pròxim 14 de febrer estem preparats per a recuperar tot el que hem perdut en aquests anys. Tenim experiència de Govern als municipis, a les diputacions i a la Generalitat. Som la resposta que Catalunya necessita ara.

El PSC el formeu vosaltres, companyes i companys. I avui més que mai vull donar-vos les gràcies a tots els que durant aquests anys duríssims us heu deixat la pell defensant la convivència. I em permetreu que ho personalitzi en el nostre primer secretari, Miquel Iceta.

Gràcies, Miquel. Ets ferm, ets valent i ets conseqüent amb els valors que ens representen a tots. Mai no t'amagues, mai no t'has amagat.

Defenses i has defensat aquest partit, aquest projecte i aquests ideals en els moments més difícils i quan més necessaris són. Vas arribar amb la mirada neta i continues tenint la mirada neta. Aquesta és la major dignitat per a un polític. I pots, Miquel, mirar a tothom als ulls.

Y quiero mostrar también mi gratitud, por supuesto, a los 1.315 concejales y concejalas y a los 89 alcaldes y alcaldesas que fueron elegidos en las listas del PSC, pero que no representan solo PSC, sino a todas las vecinas y a todos vecinos de sus municipios. Incluso a aquellos que durante estos años han estado enfrente de ellos. Sé que habéis vivido momentos de mucha tensión y hostilidad, pero nunca habéis dejado de hacer lo que tiene que hacer un buen político: perseguir el bien común.

Parlo de coses que conec bé. Jo vaig tenir l'immens honor ser alcalde de la Roca del Vallés durant deu anys, agafant el testimoni de Romà Planas i Miró, de qui tant vaig rebre i a qui tant dec. Va ser en aquests anys quan vaig aprendre a gestionar de debò els problemes reals de la gent, a teixir xarxes de suport amb beques menjador, polítiques actives d'ocupació i polítiques socials per garantir que ningú queda enrere; a millorar els equipaments esportius i culturals; a treballar per un habitatge digne a l'abast de tothom; a procurar seguretat als veïns; a impulsar l'economia amb respecte a l'entorn.

La política municipal és on s'aprèn a gestionar, per això soc molt conscient del treball que esteu realitzant. Del treball que el PSC realitza a tot Catalunya, als ajuntaments, governant o a l'oposició, mirant sempre als ciutadans de fit a fit i escoltant els seus problemes concrets i reals.

He comprobado que quienes han pasado por la política municipal nunca se olvidan de ella. Afrontan los retos de cualquier tipo de una manera más humana y más directa. Por eso quiero invitaros a que aprovechemos esa fuerza municipalista para la nueva etapa que se abre en la política catalana.

Reivindiquemos la buena gestión de nuestros alcaldes y alcaldesas. Reivindiquemos que sabemos hacerlo, que llevamos muchos años haciéndolo. Reivindiquemos, con mucho orgullo, que somos un partido de alcaldesas.

Reivindiquemos la gran labor de nuestras alcaldesas, en Hospitalet de Llobregat, en Sabadell, en Santa Coloma de Gramenet, en Sant Boi, Rubí, Castelldefels, Gavà y Esplugues y de tantas compañeras que trabajan sin parar para nuestros ideales desde la proximidad.

¿Se puede ser soñador y realista a la vez? Claro que sí: el PSC lo es. ¿Se puede tener ambición transformadora y mantener los pies en la tierra? Claro que sí: el PSC lo hace constantemente. No hay ningún partido político en Cataluña que tenga una hoja de servicios a Cataluña y a España como la tiene el PSC. Ninguno.

Companyes i companys: què seria dels pobles i les ciutats de Catalunya sense la presència del PSC? Què hauria estat de la vida de molts catalans i catalanes — especialment de les classes més populars— sense la presència del PSC a les institucions? Som el partit de Pasqual Maragall, el millor alcalde de Barcelona! El que va fer que Barcelona mirés de tu a tu a Nova York, a Londres, a Paris i a qualsevol ciutat del món. El primer polític que va aconseguir un govern d'esquerres a Catalunya. Un símbol de modernitat, progressisme i diàleg.

Som el partit de José Montilla, l'home tranquil que va estar a tots els nivells de la gestió política: a l'alcaldia de Cornellà, a la Diputació de Barcelona, a la Presidència de la Generalitat i al Govern d'Espanya. I tot el que va fer ho va fer amb una entrega, una solvència i una eficàcia admirables.

Som el partit de Marta Mata i de Dolors Renau i tantes altres companyes que van entendre que sense el feminisme no hi ha socialisme. Que la pedagogia en valors és fonamental per a transformar i per a millorar la nostra societat. Que es poden compaginar les lluites per la redistribució amb les lluites pel reconeixement.

Som el partit d'Ernest Lluch, el millor ministre de Sanitat que ha tingut Espanya i un dels polítics més cabals de tota la història de la nostra democràcia. A ell li devem la sanitat pública universal, aquesta sanitat que tantes vides ha salvat en aquesta pandèmia.

El legado de todas ellas y todos ellos es nuestra bandera. Todos ellos demostraron que el único objetivo del socialismo es llevar la máxima libertad, la máxima igualdad y la máxima fraternidad a la sociedad en su conjunto. Ese es nuestro único mandato. Desde la humildad, sí. Desde el acuerdo, sí, pero con toda la sabiduría política que tiene este partido y con toda la rotundidad de nuestras convicciones.

Tenemos proyecto para transformar Cataluña. Tenemos equipo con ganas de hacerlo y con experiencia. Tenemos 13.735 militantes y decenas de miles de simpatizantes repartidos por toda Cataluña y comprometidos con la nueva etapa que ahora va a abrirse. Tenemos un partido unido, cohesionado y vivo. Un partido que no es rehén de nada ni de nadie y que solo se debe a la ciudadanía de Cataluña.

Som un partit transformat i transformador. Transformat, perquè som el partit que millor ha entès els canvis que estan per venir i perquè hem adaptat la nostra forma de treball i d'organitzar-nos per aprendre i incorporar el gran talent que hi ha a la societat catalana. Deixeu-m'ho dir: el PSC està en forma. I transformador, perquè és l'única manera que tenim d'entendre la política.

Como transformador está siendo el Gobierno de España: los socialistas catalanes nos sentimos orgullosos del presidente del Gobierno y de las medidas que ha tomado. Y desde aquí quiero agradecerle la oportunidad que me ha dado, como ministro de Sanidad, de servir a la ciudadanía en un momento tan difícil como el que hemos vivido y estamos aún viviendo.

Gestionar la respuesta a esta pandemia me ha permitido crecer como persona y sentir más que nunca la necesidad de hacer una política útil, una política con altura de miras, una política que busque el acuerdo y la cooperación.

Compañeras y compañeros, todo el mundo sabe (aunque muchos no puedan decirlo) que la única solución para Cataluña pasa por tener un presidente socialista en la Moncloa y un president socialista en el Palau. No hay en España ningún otro partido que entienda tan bien las necesidades y la complejidad de Cataluña. Y no hay en Cataluña ningún otro partido que pueda tender más lazos entre los catalanes y el resto de los españoles.

Ya conocía a Pedro Sánchez, pero he tenido el honor de trabajar con él estrechísimamente durante casi un año, combatiendo la peor crisis sanitaria del último siglo.

Y os puedo asegurar que su admiración por Cataluña y su apuesta por el reencuentro son firmes. No podemos desaprovechar esta ocasión. Tenemos que lograr un Govern en la Generalitat que tenga la misma voluntad de acuerdo que el presidente Sánchez. Quien tiene convicciones sólidas no tiene ningún miedo a dialogar, ningún miedo.

Qui té conviccions sòlides no té por de dialogar de res. De res. I nosaltres les tenim:

1. Conviccions democràtiques, perquè som un partit que creu que el respecte a la llei és la base de qualsevol sistema democràtic i la base de la convivència.
2. Conviccions progressistes, perquè lluitem perquè no hi hagi ciutadans de primera i ciutadans de segona.
3. Conviccions feministes: perquè entenem que no hi ha llibertat sense igualtat entre homes i dones. I, reconeixent que s'han assolit grans progressos, sabem que encara queda molt per fer.
4. Conviccions socialistes: perquè la Catalunya que volem passa per una lluita incansable contra la pobresa, contra la precarietat, contra la misèria, contra les desigualtats i contra les injustícies.
5. Conviccions europeistes, perquè en el segle XXI no entenem una altra manera de ser catalans que no sigui essent europeus.

6. I conviccions humanistes, perquè comprenem que l'adversari polític té raons que hem d'escoltar i intentar comprendre i estem allunyats de qualsevol fanatisme irracional i de qualsevol dogmatisme intolerant.

Això és el PSC i per això estem orgullosos de pertànyer a ell. I per això sabem que ara és el moment que aquest partit prengui de nou les regnes centrals de la política catalana.

En aquest moment tan transcendent, el PSC està disposat a assumir la responsabilitat de construir un govern progressista, solidari i dialogant. Només el PSC pot oferir l'estabilitat i la solvència que Catalunya necessita després d'anys de bloqueig. I jo vull, en primera persona, fer meu aquest compromís.

Esto es el PSC y por eso estamos orgullosos de pertenecer a él. Y por eso sabemos que ahora es el momento de que este partido tome de nuevo las riendas centrales de la política catalana. En este momento tan trascendental, el PSC está dispuesto a asumir la responsabilidad de construir un gobierno progresista, solidario y dialogante. Sólo el PSC puede ofrecer la estabilidad y la solvencia que Cataluña necesita después de años de bloqueo. Y yo quiero, en primera persona, hacer mío ese compromiso.

M'heu demanat que faci un pas endavant per a encapçalar el nostre projecte en la nova etapa que s'obre ara. I ho he acceptat convençut, il·lusionat i esperançat. I aquí estic. Aquest desafiament és el meu desafiament. Vull compartir amb vosaltres la il·lusió i les ganes de canvi que tenen la majoria dels catalans i de les catalanes. Per tot això vull ser el candidat del Partit dels Socialistes de Catalunya a les pròximes eleccions del 14 de febrer.

Hi ha experiències que marquen les nostres vides. A vegades són inesperades, dures i traumàtiques, però sense saber com, les acabem canalitzant i sorprenentment ens serveixen per a reafirmar-nos i continuar.

Això succeeix perquè comptem els uns amb els altres, companyes i companys. I en el meu cas molt especialment amb el suport de la meva família. Per això em permetreu que em dirigeixi als meus éssers més estimats; els meus pares, la meva dona i la meva filla: per donar-los les gràcies per ser-hi sempre.

Jo fa mesos ni tan sols podia imaginar estar avui aquí dirigint-me a vosaltres, companys i companyes, com a candidat del PSC a la Generalitat. No m'ho plantejava, però amb total sinceritat us dic que ara m'hi veig.

Aquest cataclisme ens ha remogut i ensenyat moltes coses. En el meu cas no sols en el camp sanitari.

Companyes i companys: molt del que he après m'ha portat de tornada a Catalunya.

La pandèmia ha posat de manifest amb més claredat que mai:

- El perill de la irracionalitat: que les emocions s'imposin sobre les raons.
- L'obligada necessitat de pensar i coordinar-nos com a ciutadans globals
- I la solidaritat: la importància de la solidaritat.

Quan més imprescindible es feia la ciència, apareixien més veus en contra d'ell. Van aparèixer els que negaven l'existència del virus i fins i tot els qui oferien remies miraculosos.

Quan més necessari era la cooperació mundial, més visible es va fer el mal que fa el fanatisme patrioter. I a mi tota aquesta experiència, tot el que vaig aprendre, em feia pensar més i més en Catalunya.

Vaig reflexionar molt sobre el mal que fa la ceguesa del fanatisme. Vaig reflexionar sobre les raons que m'han portat a defensar aquesta posició política que representa el PSC.

Y lo tengo claro: Me opongo frontalmente a los extremos porque me desespera la polarización. Rechazo los nacionalismos excluyentes porque es absurdo desear una sociedad cerrada en el Siglo XXI. Y no acepto el egoísmo porque creo firmemente en la solidaridad. Creo en ella porque es justa y porque es eficiente. La unidad y la colaboración crean mejores sociedades.

Por eso soy del PSC: porque soy socialista y porque soy catalán, español y europeo. El PSC es la responsabilidad y la sensatez. Y, además, me presento porque esta causa es justa. Porque es justo que Cataluña sea para todas y para todos.

Però companys i companyes, la pandèmia també ens ha deixat altres lliçons. Tal vegada la més important, aquella per la que hem lluitat i que ha estat bandera de la nostra proposta política i obsessió en la nostra obra de govern, és la necessitat d'un Estat del Benestar sòlid.

Com a socialistes sempre hem defensat la Sanitat pública, l'Educació Pública, les pensions públiques.

Públic, perquè és de tots i de totes. Aquesta és la nostra bandera. I l'hem defensat mentre uns altres perdien el temps amb debats identitaris, absurds i inútils.

Com a socialistes, sabem que les institucions compten. Que són el millor instrument que tenim per a col·lectivament treballar a favor de l'interès general. Sabem que es pot millorar la vida des de la política, i que per això la política importa tant.

Sabem que des de la Generalitat es pot lluitar contra la pobresa, la precarietat i l'exclusió social. Que des de l'administració pública es poden corregir les pitjors desigualtats i treballar per la igualtat d'oportunitats. Això, els socialistes ho tenim clar.

Por eso cuando la crisis de la Covid-19 nos ha azotado con dureza en todas sus formas, con una emergencia sanitaria, social y económica, el Gobierno de Coalición progresista no titubeó,

Se llevó a cabo la mayor movilización de recursos públicos de la historia de nuestro país. Ha sido el Estado, el sector público, quien dio seguridad en los tiempos de mayor incertidumbre.

Y pagamos el precio de tantos años de recortes en nuestro Estado del Bienestar. Recortes allí de Rajoy y del PP y recortes aquí del Govern de la Generalitat.

Pero España también ha aprendido de los errores. Esta vez vamos a salir de la crisis protegiendo y creando empleo, no dejando caer a los más vulnerables.

Gracias al esfuerzo y la determinación del Gobierno de Pedro Sánchez, más de 93.000 empresas de Cataluña y sus trabajadores han estado protegidos bajo el paraguas de los ERTes.

Gran parte de ellas han salido de los ERTes y hoy han conseguido volver a poner en marcha sus negocios.

Es más, cuando más asfixiado estaba el tejido empresarial catalán, llegó una ayuda sin precedentes: las empresas catalanas han conseguido una financiación de más de 20.400 millones de euros a través de líneas ICO.

Estamos hablando que de media cada empresa catalana (de las 112.000 que se han acogido a estas ayudas) recibió unos 117.000 euros. Esto es hacer política, esto es hacer que Cataluña se recupere.

Los efectos de la pandemia han sido devastadores, pero no hemos mirado para otro lado. Necesitábamos ayuda y se ha llevado a cabo el mayor desembolso jamás aprobado para las comunidades autónomas en la historia reciente de nuestra democracia: un Fondo de 16.000 millones de euros.

Que no hay que devolver y que incluye una partida específica para la sanidad y la educación pública. De este fondo Cataluña ha recibido cerca de 3.200 millones.

Esto es hacer política y esto es hacer que Cataluña se recupere. El compromiso del Gobierno del presidente Sánchez con Cataluña es inequívoco.

Y se refleja en los PGE: la inversión en Cataluña equivale al 18,1% del total territorializado.

Son los primeros PGE que han cumplido con el Estatut en años. Unos PGE con alma social, que están pensados para paliar injusticias que tenemos que abordar, como el problema de la vivienda.

Por ello en estos PGE destinan al ayuntamiento de Barcelona, dentro del Plan 20.000, un total de 11,74 millones para la promoción de viviendas en alquiler social o asequible. Y 5,4 millones al área metropolitana de Barcelona para la promoción de vivienda de alquiler.

Unos PGE que en Cataluña destinarán más de 113 millones a impulsar la economía de los cuidados y a asentar el estado del bienestar, más necesario que nunca en estos tiempos.

Y también apuestan por la cohesión territorial, con 337 millones para la mejora y modernización del servicio de Rodalies, así como más de 100 millones para el Corredor Mediterráneo. Estos PGE son una gran oportunidad para Cataluña, para avanzar hacia la modernidad y para que ese avance lo hagamos todos juntos. Esto es hacer política y esto es hacer que Cataluña se recupere.

Això és fer política i això és fer que Catalunya es recuperi i per fer això, per fer política presento la meva candidatura. Vull encapçalar un projecte amb un full de ruta tan simple com ambiciós: recuperar Catalunya i tornar Catalunya al seu lloc a Espanya i a Europa.

Catalunya tornarà a ser sinònim d'obertura, de tolerància i d'èxit. Els que estimem Catalunya no podem resignar-nos. Aquests darrers mesos he tingut ocasió de tenir contacte amb moltes persones. He pogut parlar amb gent d'altres territoris, d'altres ideologies i de l'àmbit internacional. I no m'ha agradat el que es projecta de Catalunya. M'entristeix que se'ns vegi dividits, m'entristeix que se'ns vegi distrets.

Aquests mesos m'han ajudat a distingir allò urgent d'allò l'important.

A valorar les coses que realment cal valorar.

I us diré més, anar-me'n a Madrid m'ha fet veure les coses de Catalunya amb una altra perspectiva. Sabeu que a vegades per a apreciar millor els detalls artístics d'un quadre has d'allunyar-te d'ell.

Sí companyes i companys, prendre distància a vegades fa veure les coses amb millor perspectiva. El pitjor no és com ens veuen, sinó com ens sentim. No hi ha res comparable a l'angoixa d'haver renunciat els uns als altres.

Lo peor no es cómo nos ven, sino cómo nos sentimos. No hay nada comparable a la angustia de haber renunciado los unos a los otros. ¿Cuándo dejamos de hablarnos, de escucharnos? ¿Cuándo decidimos crear un “nosotros” y un “ellos”?

No fue un día concreto. Ha sido una sucesión de días de ruido que han acabado con sillas vacías de familiares y amigos, a los que hemos apartado o que simplemente se han alejado.

¡Qué más da! Lo triste es que ya no están. Sí: hay una suerte de exilio interior, doloroso, autoimpuesto. Con el que nos condenamos los unos a los otros. No hay nada peor que sentirse exiliado dentro de tu país. En Cataluña empezaron los repartos de etiquetas para definir quiénes eran poco catalanes, muy catalanes o quiénes eran los muy muy catalanes. Los catalanes de verdad.

Incluso hay quien se atrevió a decirnos que algunos de nosotros no pertenecíamos a Cataluña. Que no teníamos cabida en nuestra tierra. La Cataluña abierta, diversa y tolerante se ha ido difuminando al mismo tiempo que aparecían las trincheras sogmáticas, inmovilistas e inservibles.

Ningún bando ha sido útil o, mejor dicho, su única utilidad ha sido llevarnos al atasco. A un callejón sin salida que ha paralizado a Cataluña por completo.

Cada cual ha abrazado fuertemente sus ideales impolutos, intocables e innegociables. Cada bando orgulloso de su intransigencia, del prestigio que otorga la pureza ideológica, de no ceder ni un milímetro en ninguna negociación.

¿Sabéis por qué ha durado y dura tanto esta política de trincheras? Porque es cómoda, es fácil y no requiere de ningún esfuerzo. Pero el precio es una Cataluña estancada.

Sabeu per què ha durat i dura tant aquesta política de trinxeres? Perquè és còmoda, és fàcil i no requereix de cap esforç. Però el preu és una Catalunya estancada.

Ens han portat a la paràlisi política, econòmica i social. I no només ens ha paralytitzat: ens ha trencat per dins, ha esquerdat la nostra convivència.

La política requereix de diàleg i consensos. I per a això fa falta moure's i sortir de les nostres còmodes trinxeres. Dialogar per a aconseguir acords, això és fer política. I fem política perquè la política faci: perquè la política faci una millor sanitat; una millor educació; una economia més robusta.

Ara bé, per a això cal arremangar-se i cal ser valent. I valentia no és precisament el que hem vist a Catalunya aquests darrers anys. Aquí s'ha confós la valentia amb la radicalitat. S'han atorgat medalles d'herois i valents als qui han defensat de manera intransigent les idees més radicals. I, per contra, s'ha assenyalat públicament de traïdor o traïdora a aquells i aquelles que s'han atrevit a dir que és necessari que parlem, que parlem entre catalans. Han pervertit la paraula valentia.

Permeteu-me que impugni el significat que li han volgut imposar: la valentia en política és inversament proporcional a la intransigència.

És asseure't a negociar amb qui pensa diferent a tu. És entendre i assumir que hem de cedir tots una mica per a guanyar més i per a que guanyin molts.

Faig una crida a tots els partits polítics perquè siguem valents: la unilateralitat ens ha portat a la paràlisi. Jo els proposo unitat i diàleg per a acabar amb la unilateralitat i retornar Catalunya a la seva identitat històrica: ser una terra diversa, tolerant i sempre a l'avantguarda. Aquesta Catalunya que entén la nostra identitat des de la suma entre diferents. Diferents, però no excloents, perquè totes i tots som Catalunya.

No sobra nadie, la mitad de Cataluña necesita su otra mitad, aunque no piense como ella y no vote como ella. Cataluña somos todas y todos. Y juntos vamos a poner punto final a esta sinrazón.

Pasemos página de una vez: tenemos que recuperar Cataluña. Para que vuelva a ser un lugar con la plena libertad de vivir sin ser identificado, sin la angustiada obligación a posicionarse. La política y la esfera pública debe respetar también a quienes no quieren tomar partido. La democracia tiene que dar un espacio también a los que no se sienten en ningún lado de la brecha. Y reencontrarnos con el resto de España.

No hay nada roto. La admiración y el afecto por Cataluña —os lo puedo asegurar— están intactos. Sólo hace falta que entre todos seamos capaces de tender puentes y reconocer errores. Y reencontrarse con el resto de España es reencontrarse con Europa. Porque hoy, a las puertas de 2021, no hay nada que podamos hacer separados.

Catalunya no ha de renunciar a res. No vull renunciar a la meitat de la societat catalana. No vull renunciar a ser espanyol No vull renunciar a ser europeu.

Jo no renuncio a res del que és Catalunya. Jo reivindico la Catalunya que no renuncia a res, que no renuncia al futur dins d'Europa, que no renuncia a l'embranchada que suposa estar a Espanya.

Companyes i Companys: el món pospandemia serà molt diferent al món prepandemia. Els canvis que s'anaven a produir en 20-30 anys es produiran en 10.

I hem d'estar preparats: podem liderar aquests canvis o quedar-nos enrere i per liderar aquest present necessitem un pla, un rumb fix. En aquestes eleccions Catalunya ha de respondre a una pregunta clara. Volem seguir paralizats o volem avançar? Volem seguir enrocats o passarem pàgina d'una vegada?

En estas elecciones Cataluña tiene que responder a una pregunta clara. ¿Queremos seguir paralizados o queremos avanzar? ¿Queremos seguir enrocados o vamos a pasar página de una vez?

I en aquestes eleccions el PSC és una mirada cap endavant. El PSC és dir prou. El PSC és ocupació, seguretat i futur. I les línies d'aquest projecte de futur ja estan dibuixades. Són les quatre grans transformacions que impulsa el govern d'Espanya alineat amb la Unió Europea amb el gran acord històric que ha suposat el Fons de recuperació: digitalització, transició ecològica, igualtat de gènere i cohesió social.

Espanya rebrà 140.000 milions, dels quals Catalunya pot beneficiar-se'n molt si estem en el que hem d'estar. Si estem fent política, Catalunya aprofitarà aquesta oportunitat excepcional. Si seguim paralizats en aquesta lluita de trinxeres, Catalunya perdrà aquest tren.

I no ens ho podem permetre. Sabeu el que hauria suposat per a Catalunya que l'Agència Europea del medicament hagués tingut la seva seu a Barcelona? Prosperitat, prestigi, ocupació i capacitat d'influència. Sabeu per què no és a Barcelona? Perquè Catalunya no estava en la política real, sinó embolicada en conflictes. No repetim aquest error, ara. No desaprofitem l'oportunitat que Catalunya es beneficiï dels Fons de Recuperació europeus, del Pla de Recuperació espanyol i dels pressupostos generals de l'Estat.

El humo, por muchos colores que tenga, es humo y una vez se evapora no queda nada. Y cuanto más dure el humo, menos quedará porque más tiempo habremos perdido. No quiero perder ni un minuto más, porque esta oportunidad Cataluña la aprovechará si actuamos. El plan no es volver al punto de partida, sino dar el paso hacia una Cataluña verde, digital, próspera. La Cataluña que fuimos hay que recuperarla, sí. Pero vamos a dar más pasos.

Farem més passos:

- Catalunya pot fer un salt important en justícia social.
 - o Al nostre país, desgraciadament, massa persones, entre ells massa nens i nenes, no gaudeixen de l'alimentació que necessiten
 - o Al nostre país, massa persones es troben sense una llar
 - o Al nostre país, massa persones no tenen treball o no tenen un treball en condicions dignes.
 - o Les grans xacres socials segueixen presents.
 - o I és a les nostres mans revertir aquesta situació.

- Catalunya pot recuperar el lideratge econòmic perdut durant aquests anys.
 - o L'economia catalana té un enorme potencial que s'ha vist frenat i amenaçat per un projecte polític que desestabilitza, desperta molts recels i genera incertesa i risc.
- Catalunya pot ser líder mundial en energies renovables.
 - o Hem de donar una resposta ferma a l'emergència climàtica i aprofitar les oportunitats econòmiques que ens ofereix.
- Catalunya pot estar a l'avantguarda de l'Estratègia Digital Europea.
 - o La digitalització del nostre teixit productiu ja no és una opció
 - o avui és un imperatiu per a sobreviure en un món que està canviant a un ritme vertiginós.
- Catalunya pot acabar amb les bretxes de gènere.
 - o Sí, podem ser exemple d'això a Espanya, a Europa i al món.
 - o Catalunya avança si avancen les dones.
 - o En primer lloc, perquè és de justícia.
 - o I en segon lloc, perquè creixerem i més i millor si no malgastem el talent de la meitat de la població, que són les dones.

Cataluña puede si Cataluña se mueve. Esto es lo que decidirán los catalanes y las catalanas el próximo 14 de febrero. Y el PSC ofrece avanzar. El PSC es empleo, seguridad y futuro. El miedo nos ha atenazado y la impotencia nos ha frustrado, pero hoy la esperanza nos empuja a abrir nuevos horizontes.

El proyecto que presento no va a pedir a nadie credenciales, no va a buscar qué dijo, qué apoyó, o dónde acudió en tiempos pretéritos. Yo soy catalán, español y europeo y me siento catalán, español y europeo. Pero yo no le voy a preguntar a nadie qué es o qué se siente. Ya tenemos suficientes proyectos excluyentes en Cataluña.

¿Por qué tenemos que conformarnos o resignarnos a tener la mitad? La mitad de oportunidades, de talento, de experiencias.... O, lo más doloroso como seres sociales... ¿la mitad de amigos? Necesitamos limpiarnos el alma de rencor.

Necesitamos despertar la esperanza en la conciencia colectiva de los catalanes y las catalanas. La solución debe partir de una postura sensata y solvente. Y eso es el PSC y eso es lo que ofrezco a Cataluña como candidato a President.

Catalunya pot si Catalunya es mou. Això és el que decidiran els catalans i les catalanes el pròxim 14 de febrer i el PSC ofereix avançar. La por ens ha tenallat i la impotència ens ha frustrat, però avui l'esperança ens empeny a obrir nous horitzons.

El projecte que presento ni demanarà a ningú credencials, ni buscarà què va dir, què va secundar, o a on va acudir en temps pretèrits. Jo sóc català, espanyol i europeu i em sento català, espanyol i europeu.

Però jo no li preguntaré a ningú què és o què se sent. Ja tenim suficients projectes excloents a Catalunya. Per què hem de conformar-nos o resignar-nos a tenir la meitat? La meitat d'oportunitats, de talent, d'experiències....

O el més dolorós com a éssers socials... la meitat d'amics? Necessitem netejar-nos l'ànima de rancúnia. Necessitem despertar l'esperança en la consciència col·lectiva de les catalanes i els catalans. La solució ha de partir d'una postura assenyada i solvent. I això és el PSC i això és el que ofereixo a Catalunya com a candidat a President.

Així que, companyes i Companys, amigues i amics, aixequem-nos per a recuperar Catalunya.